

## رفع تحریم‌های آمریکا از سوریه و نادیده گرفتن حقایق سیاسی و عقیدتی

رئیس‌جمهور ایالات‌متحده، دونالد ترامپ، سه‌شنبه ۲۰۲۵/۵/۱۳ م اعلام کرد که عزم خود را بر لغو تحریم‌های اعمال‌شده بر سوریه جزم کرده است؛ بلافاصله روز چهارشنبه نشستی میان رئیس‌جمهور سوریه، احمد الشرع و او در پایتخت سعودی، ریاض، در حاشیه اجلاس خلیجی آمریکایی برگزار شد که بیش از سی دقیقه به طول انجامید. در این دیدار، ولیعهد سعودی، محمد بن سلمان، حضور داشت و رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه، از طریق تماس تصویری شرکت کرد.

کارولین لی‌ویت، دستیار رئیس‌جمهور و سخنگوی مطبوعاتی کاخ سفید، پس‌ازاین نشست از طریق پلتفرم ایکس نوشت که ترامپ الشرع را به پنج موضوع اصلی تشویق کرده است: امضای «توافقی‌های ابراهیم با اسرائیل»، درخواست از همه «تروریست‌های» خارجی برای ترک سوریه، اخراج «تروریست‌های» فلسطینی، کمک به ایالات‌متحده برای جلوگیری از بازگشت سازمان داعش و برعهده گرفتن مسئولیت مراکز بازداشت عناصر این سازمان در شمال‌شرق سوریه. ترامپ در گفت‌وگو با خبرنگاران گفت: «فکر می‌کنم باید به آن‌ها بپیوندند» به او گفت: «امیدوارم وقتی اوضاع بهبود یافت، بپیوندید» او پاسخ داد: «بله ولی کار زیادی پیش رو دارند که باید انجام دهند» در سخنرانی خود در اجلاس خلیجی آمریکایی، ترامپ تأکید کرد که «ایالات‌متحده پس از دیدار با الشرع به دنبال عادی‌سازی روابط با سوریه است» و اعلام کرد تصمیمش برای لغو تحریم‌ها به‌منظور دادن فرصت تازه به این کشور اتخاذشده است.

رجب طیب اردوغان نیز تأکید کرد ترکیه خواهان سوریه‌ای «با ثبات و شکوفا» است که با کشورهای منطقه همکاری کند و تهدیدی برای همسایگانش محسوب نشود. وزارت خارجه سوریه اعلام کرد دیدار درباره «اهمیت لغو تحریم‌های وضع‌شده بر سوریه و حمایت از مسیر بهبود و بازسازی» و «راه‌های مشارکت سوریه و آمریکا در مبارزه با تروریسم و ریشه‌کنی تأثیر گروه‌های مسلح غیرسوری، از جمله داعش و سایر تهدیدات» بود. الشرع همچنین به ترامپ اطلاع داد از شرکت‌های آمریکایی برای سرمایه‌گذاری در بخش نفت و گاز سوریه دعوت خواهد کرد.

قطعاً شادی مردم شام و هر فرد خالص از لغو تحریم‌ها و برچیدن موانع و بارهای اقتصادی از دوش آنان مردمی که رنج‌ها آنها را خسته کرده اما به یاری الله سبحانه‌وتعالی توانستند رژیم سابق را ساقط کنند، امری طبیعی است. باین‌همه، نباید بدون تأمل از کنار موضوع رفع تحریم‌ها و بررسی انگیزه‌ها و اهداف واقعی آمریکا و غرب در این‌باره گذشت:

اول: استمرار تحریم‌ها خود جنایتی بزرگ و ظلمی مضاعف بود، حتی پس از سقوط نظام سابق و لذا لغو آن منتهی نیست که دشمنان اسلام بر مردم شام می‌گذارند.

دوم: آمریکا در طول دهه‌ها پشت‌صحنه حامی نظام اسد بوده است، از زمان حافظ تا بشار و همان کشوری است که چراغ سبز سرکوب انقلاب را به آن داد و از طریق ابزارهایش امکانات حیاتی و حمایت را برای کشتن انقلاب‌خواهان فراهم کرد.

سوم: یادآوری حقیقت سیاسی قرآنی جاودانه: «مَا يَوْدُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُزِيلَ عَلَيْكُمْ مَنْ خَيْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ» «کسانی از اهل کتاب و مشرکان دوست ندارند از سوی پروردگارتان خیری نازل شود» و روشن است که آمریکا و غرب هرگز چیزی را مجانی عطا نمی‌کنند؛ همان‌گونه که خودشان تصریح کرده‌اند، رفع تحریم‌ها مشروط به تعهداتی است که حاکمان سوریه ارائه کرده‌اند. آن‌ها این لغو را مشروط می‌دانند و تهدید می‌کنند هر زمان اراده کنند آن را بازخواهند گرداند. این ابزار فشار نرم در پرونده‌هایی است که مستقیماً با حاکمیت سروکار دارد؛ از تحمیل امتیازات امنیتی، سیاسی و اقتصادی و وابستگی تا «توافقات ابراهیم»، عادی‌سازی با رژیم صهیونیستی، مبارزه با اسلام، تحمیل قانون اساسی سکولار و بهره‌برداری از ثروت کشور از طریق قراردادهای ناعادلانه زیر پوشش سرمایه‌گذاری و توسعه. همه ما به یاد داریم که آنالنا بربوک، وزیر خارجه آلمان، لغو تحریم‌ها را «چکی سفید امضا» ندانست و تأکید کرد «اتحادیه اروپا تأمین‌کننده ساختارهای افراطی،

تروریستی یا اسلام‌گرای جدید نخواهد شد» و «کایا کالاس، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، گفت «اگر گام‌های اشتباهی برداشته شود، می‌توانیم از این تصمیم عدول کنیم».

چهارم: آنچه ترامپ آن را «فرصت» می‌نامد، در واقع فرصتی برای آزادسازی یا بازپس‌گیری حاکمیت نیست، بلکه دعوتی است به تسلیم و تجدید صفت‌بندی زیر چتر آمریکا، دور از ثوابت و اهداف انقلاب؛ بنابراین این نه منتهی که بر ما نهاده‌اند، بلکه معامله‌ای مشروط با بهای سنگین حاکمیتی از پیش پرداخت یا به تعویق افتاده است.

پنجم: حکام نظام‌های سکولار در بلاد اسلامی که صدها میلیارد دلار از اموال امت را به نام سرمایه‌گذاری به آمریکا تقدیم می‌کنند، هرگز در پی مصالح ما نخواهند بود و ثروت ما را در ازای اندک می‌فروشند.

ششم: سیاست متکبرانه ترامپ نباید با انقیاد و پذیرش مطلق پاسخ داده شود، همان‌طور که حکام فاسد مسلمان سرسپرده و معامله‌گر عمل می‌کنند. بلکه لازم است مواضعی اصولی اتخاذ کنیم که دین، عقیده و عزت اسلامی بر ما واجب کرده است، بی‌آنکه از شرق یا غرب هراسی به خود راه دهیم؛ زیرا تنها الله سبحانه و تعالی شایسته ترسیدن است و تنها او مالک ملک است که به هر که بخواهد می‌بخشد و از هر که بخواهد می‌ستاند.

هفتم: انداختن ذهن به برقراری ارتباط با رژیم صهیونیستی، هرچند با توجیهاتی همراه باشد، خود جرمی بزرگ است و اظهارات دعوت به «همزیستی» و «گسترش روابط» با فاجران به‌عنوان مقدمه‌ای بر عادی‌سازی و «صلح شجاعان» نویدخطر عظیمی است. تسلیم شدن در برابر فشارهای آمریکا برای تحمیل «توافقات ابراهیم» با رژیم صهیونیستی، رژیمی که مقدسات ما را اشغال و قبله‌های ما را ناپاک می‌سازد و مردم غزه را بمباران و نسل‌کشی می‌کند و کودکانشان را به خاک و خون می‌کشد. تلاش برای جا انداختن این معامله‌های وابستگی فراجناحی و ضددینی، مسیری خطرناک و شری‌گسترده است که باید از آن پرهیز کرد و دیگران را نیز از لغزش در آن برحذر داشت. مسئله فلسطین مسئله‌ای اعتقادی و دینی برای همه مسلمانان است و هرگز نمی‌توان در ازای دست‌یابی به کرسی قدرت فاسد و شکننده‌ای که تا زمان کوتاهی پای‌دار نخواهد ماند، از آن کوتاه آمد. با رژیم غاصب نمی‌توان با زبان مدهانه و مماشات و درخواست صلح سخن گفت؛ تنها راه، همان‌گونه که در سوره الإسراء بیان شده، مبارزه و استیفای حق است: «فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيُسَيِّئُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتَّبِرًا» «و چون وعده آخرت فرا رسد، سپاهیان دشمن روی شما را ناپاک می‌کنند و وارد مسجد می‌شوند چنان‌که بار نخست وارد شدند و آنچه افزوده بودند ویران می‌سازند».

ختماً، سپردن تصمیمات و سرنوشت‌های مان به دشمنان مان، خودکشی سیاسی است؛ رهایی ما تنها در دست خود ماست، نه دشمنانی که حلقه به حلقه به کمین مان نشسته‌اند. مواضع اصولی و اعتقادی که دین و شرافت اسلامی بر ما تکلیف کرده، باید مبنای هر اقدام و هر تصمیم سیاسی باشد، نه منافع آنی و واهی که با فشار واقعیت تحمیلی آمیخته شده‌اند. دین ما و شرافت مردان ما هیچ‌گاه نمی‌پذیرد که از سر غرور و منافع زودگذر بر اصول ثابتی چون توحید، عدالت و استقلال چشم فرو بندیم.

این تنها راه عزت است برای کسی که می‌خواهد دور از سراب توهّمات سیاسی، اقتصادی و امنیتی فریبده، توهّماتی که آدم را در میان خارها به جستجوی انگور وامی‌دارند و نیز فارغ از قوانینی که غرب برای ما وضع می‌کند و تحمیل‌هایی که بر ما الزام می‌نماید، گام بردارد.

**برگرفته از شماره ۵۴۹ جریده الرایه**